

Luteranizm - ciemne strony

Autor tekstu: **Mariusz Agnosiewicz**

Luter

Jego nauki były nad wyraz mroczne. Jako naśladowca św. Augustyna przejął jego koncepcję o całkowitym upadku natury ludzkiej. W człowieku jako takim nie znajdował niczego pozytywnego, pisał: „*W ludzkiej woli wszystko jest złem, w ludzkim intelekcie wszystko jest grzechem*”. Człowiek może się do Boga przybliżyć, kiedy zda sobie sprawę, iż jest niczym.

Nie uważał, iżby każdy mógł samodzielnie czytać i rozumieć Biblię. Jej właściwą interpretację zastrzegał dla siebie, uważając się za nieomylnego w tej kwestii — tylko on zna wolę Boga.

Wobec ataków kościelnych zbliżył się do państwa i w nim szukał opoki do swych przedsięwzięć. Uznawał konieczność państwa absolutnego, w którym **„miecz księcia powinien być czerwony od oczekującej krwi”**. Był radykalnym przeciwnikiem demokracji, jako ustroju przeciwnego naturze ludzkiej, utaplanej w grzechu, wymagającej nad sobą bata. Za konieczne uznał rządy oparte na przemocy, władca powinien lud **bić, rżnąć, wieszać, palić, ścinać głowy, bić kołem — aby wzbudzić zbawienny strach**. Ludowi nie przysługuje żadne prawo do oporu, nawet wobec rządów najbardziej okrutnych i tyrańskich, gdyż **„Bóg woli znosić niesprawiedliwą władzę niż lud powstający w imię słusznej sprawy”**. Państwu przysługuje prawo publicznego karania heretyków.

Oto Luter.

Czarownice

W czasie kiedy Luter wystąpił ze swymi tezami Europa katolicka szalała paląc czarownice. Reformacja niczego nie odmieniła na zdobytych przez siebie terenach. **„Przeciwnie! Największe nasilenie prześladowań nastąpiło po pierwszym okresie działalności reformatorów. Luter, który w Wittenberdze ekskomunikował „czarownice”, pochwalał palenie „diabelskich ladacznic” z nie mniejszym zapalem niż papież. W jednym tylko księstwie brunszwickim ginęło pod koniec XVI wieku często nawet dziesięć czarownic dziennie. W Quedlinburgu spalono któregoś dnia 1589 roku 133 czarownice.”** (Deschner [1]) Uważa się, że w krajach protestanckich zginęło znacznie więcej „czarownic” niż w krajach katolickich.

Hitler

Niemiecki Kościół ewangelicki, podobnie jak katolicki, w licznych wystąpieniach deklarował swą wierność Hitlerowi. Po udanym ataku w 1939 r. na Polskę dostojnicy tegoż Kościoła podziękowali za to gorąco tak Bogu, jak i samemu Hitlerowi, w czasie uroczystości dożynkowych w 1939 r.: **„I do wdzięczności dla Boga dołączamy wdzięczność dla wszystkich, którzy w ciągu zaledwie kilku tygodni dokonali tak wielkiego przełomu: dla Führera i jego generałów, dla naszych dzielnych żołnierzy na lądzie, na morzu i w powietrzu (...) Chwalimy Ciebie na wysokościach, Ciebie, który przesądzasz przebieg bitew, i błagamy Cię, byś nadal miał nas w swej opiece”** [2] Ton wszystkich wypowiedzi zbliżony był do radości okazywanej przez Kościół katolicki, a nawet go przewyższał.

"Z całą siłą nienawidzę jej wrogów (tj. głębi Słowa bożego).

Obyś ich zabił mieczem obosiecznym, tak by już nie byli jej wrogami. Pragnąłbym bowiem, aby przez cios Twego miecza umarli dla siebie, a dla Ciebie żyć zaczęli."

św. Augustyn, Wyznania, XII,14

Modyfikacja augustianina:

"Wojna ta jest wojną Boga, naszego Pana. On ją wszczął, On ją podtrzymuje, a ona nie ustanie, dopóki wszyscy wrogowie jego Słowa nie legną niczym łajno u naszych stóp"

Luter, O niewolnej woli, 1525

Chwała miecza obosiecznego:

"Ach, jak szybko wydobywa się on z pochwy!

Jakże lśni w słonecznym blasku majowego poranka!
Pocziwy niemiecki miecz, nigdy nie pohańbiony,
zwycięski, dobroczynny. Bóg włożył nam ciebie w ręce;
obejmujemy cię niczym oblubienicę... tyś jest ostatnią
racją. Ty, umiłowany wojownika, jesteś w naszych
oczach nosicielem ducha... i my, duchowni,
posługujemy się tobą, ty zaś masz pożytek z nas.
I niechaj duch Zielonych Świątek będzie
błogosławieństwem dla naszego miecza...
Twoja mowa jest mową przepoławionych języków.
Każdy cię rozumie, bo trafiasz do wszystkich.
Pójdź, mieczu, tyś jest mi objawieniem ducha...
obyś zdobył obfite trofea. I wolno ci zabić ich
wszystkich jako moje ofiary. Walcz, broń się i sądz.
Oni otaczają cię zewsząd, ale w imię Pańskie
możesz ich pozabijać".
pastor protestancki, 1915

Nastał nam dziś Zbawiciel:
Hitler jest "Zbawicielem w historii Niemców (...)
cudownym transparentem, oknem, przez które
spłynęło światło na historię chrześcijaństwa (...)
Hitler stał się podobny do opoki na bezkresnej
pustyni, jak wyspa na nieskończonym morzu"
Pastor Leffler, 1929

"Chrystus przyszedł do nas przez Adolfa Hitlera
(...) Wiemy dziś, że Zbawiciel nadszedł (...) wiara
Adolfa Hitlera mogła odmienić drogę męki i
śmierci Niemców ku zmartwychwstaniu";
„Poprzez Adolfa Hitlera do Chrystusa”.
pastor Leutheuser, 1933

"Dług wdzięczności wobec Boga i Adolfa Hitlera
każe nam uroczyście i jednomyślnie stanąć po
stronie człowieka, który został zesłany naszemu
narodowi oraz światu w celu przewyciężenia
potęgi ciemności. Dlatego też wzywamy nasze
gminy, by — będąc z nami jednej myśli -
jako zjednoczony naród braci poparły Führera"
Reichardt, biskup Turyngii, 1933

A dziś?... Pozostał żal za grzechy...

Podobna tematyka na: [Luteranie Online](#), [Parafia ewangelicko-augsburska św. Trójcy w Lublinie](#)

Przypisy:

[1] "I znowu zapiał kur - Krytyczna historia Kościoła" - Karlheinz Deschner, Uraeus, Gdynia 1996; 2 t. s. 166

[2] "I znowu zapiał kur - Krytyczna historia Kościoła" - Karlheinz Deschner, Uraeus, Gdynia 1996; 2 t. s. 245

Mariusz Agnosiewicz

Założyciel, redaktor naczelny i publicysta Racjonalisty, założyciel i prezes Polskiego Stowarzyszenia Racjonalistów. Kontakt online ([GG](#), [Skype](#))

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 27-07-2002 Ostatnia zmiana: 05-07-2005)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1482) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1482>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl